books2ebooks.eu

Strindberg, Zacharias

Tal, hållet i Norrmalms torgs corps de gard, af fändricken Z.S. wid desz första waktgöring såsom officer, den 3 januarii 1790. Stockholm, tryckt hos Anders Jacobsson Nordström, 1790.

Stockholm
1790

e-böcker från ditt bibliotek av
eBooks on Demand

digitaliserad av
Kungliga Biblioteket
National Library of Sweden

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via http://books2ebooks.eulla boken.

- http://search.books2ebooks.eu/

1790
STRINDBERG, Z.
u. A.
Vitterh. Hist. (Ant.)
1700-1829
1790

TAL,

Hållet

I Norrmalms Torgs Corps De Gard,

Af

Fändricken

Z. S.

Wid

Deß Första Waktgöring

Såsom

Officer,

Den 3 Januarii 1790.

STOCKHOLM,
Tryckt hos Anders Jacobson Nordström, 1790.

Mine Herrar, Officerare,
Herrar Under Officerare
Och
Corporaler, samt det öfriga detta Compagniets Ledamöter!

Då jag för första gång i dag hos Er får wara,
Som Officer på Wackt, tillåt mig få förklara
För Er de tankesätt, som råder ständs hos mig,
Och i mitt lefnadslopp skal nogsamt wisa sig.
Då wi i Fridens lugn en ostörd ro får njuta:
Och under wåra tak wårt matta hufwud luta,
Då wi i wåra hus får lefwa trygt och sält,
Så måste wåra Stridsmän wåga lif i Fält.
Hur' har wår Dyre Kung i Krigets grymma faror
Ej wågat lif och blod at krossa få de snaror,
Som lömska grannar satt? — Jag billigt håpna må
Då jag en sådan Nåd för Eder tålka få!
Wid brädden af det Haf där Torndöns fasa ljungar;
Där Eldens tända skräf på Böljans yta gungar;
Där mörker, dam och rök upfylde luftens rymd,
Där Himlens klara sken af fasans moln blef skymd;
Där dunder eld och brak från alla kanter hördes,
Där Bergens fasta grund af skarpa knallar rördes,

Där jämmer, gråt och skri sig trängde up i skyn,
Där döde kroppars mängd upfylde wattnets bryn;
Ack rys! — Et mordisk Band! — Ack Himmel, hwilken fasa!
Se tusen dödars hot kring om wår GUSTAF rasa!
Hwart enda ögnablick sågs dödens skarpa swärd
Uplyft; — men hålt! — Din mackt war ej wår GUSAF wärd;
Just där på detta Fält Kung GUSTAF dristigt trädde,
Och Fiendernas Hår sig åt Des ofärd glädde:
Men blygs! — Du djerfwa hand! — Wet hwem du syftar åt
Wet GUSTAF kan Din ro förwandla uti gråt.
Han främst i spetsen gick en mordisk magt at möta,
Och från en inbilsk Thron en högmods ande stöta,
Han med en uplyft Arm med Hjeltemod och Mackt,
Mång tusend' hådska Troll til jorden nederlagt.
Hur' mången Ädlings Son har ej på stridens bana,
Som Hjelte oförskräckt under Kung GUSTAFS Fana
Gått tusend' dödar mot med Wärjan i sin Hand,
Uposrad lif och blod för Kung, för Fosterland.
De trotsat har en Magt hwars styrcka altid warit
Mång dubbelt emot oß, och ständs har wi ärfarit;
Hur' Fiendernas Hår för Swänskars tapra Arm,
Har stupad. — Flydd — Hwad mer? — Til deras största harm.
Hur! mången har ej skild sig wid en Älskad Maka,
Uti hwars hufwa skött en ostörd ro fått smaka;
Och med en Ädel drift i Krigets faror gått,
Och där af Eld och Swärd sin sista bana fådt.
Glåd dig o Swea Land! som Äckta Stridsmän åga,
Du kan med största skål och största glädje säga:
Ännu inom Mitt Skött fins CARLA Hjeltar qwar,

Som

Som för sit Fosterland sit lif och blod ej spar.
Ja! kasta blott en blick på Hoglands brända stränder;
Där wisas oß et prof af rätta Stridsmåns händer,
En strid! — En Seger! — Ack! förundranswärd och stor,
Hwem war det som der want? — Jo! CARL, Kung GUSTAFS Bror.
Wid Swensksund — Högfors — och Elgsö branta klippa,
Hur många war wål där som kunde undanslippa
Wårt Segrande Baner och wåra Eldars gny?
Nej Ryßen måste städs för wåra Wapen fly.
Ack Himmel! hwilken syn min ögon här får skåda!
Jag billgt häpnar då jag i en sådan wåda
Ser wåra Stridsmån gå — Och just för dig och mig
På detta fasans fält wil exponera sig.
Där mister en et ben — et lår — en arm, hwad fasa?
I skogens toppar hörs hur' Tordöns Eldar rasa,
Ån stupar där en Wån — En Far — En ålskad Bror,
Ån ryckes Sonen bort ifrån sin ömma Mor.
Ack! hwilken hisklig syn! — Se där en Älskad Maka
Af Swärdets wassa ågg et dödligt hugg fåt smaka
Han dör! — Men Himel! Ack! en Wån han lemnar qwar
För hwars skuld han sit lif i striden wågat har,
Du dog; men wåra bröst Dig ewigt skal uphöja,
Du dog på Årans Fält — det skal Din wån förnöja,
Ty himlens Allmagt wißt Dig Årans Kransar ger,
Där Seraphiners hår Dig triumpherad ser.
Se här en tekning! Se! hwad wåra Stridsmån lida!
Som för sin hulda Kung och Fosterlandet strida,
Kan någon redlig Swensk ej härwid blifwa rörd
Til Tacksamhet, och ej i stor förundran förd?

Nej

Nej sådant bör jag ej med skäl här efterfråga,
Ibland et Borgerskapt, som alt, ja, alt wil wåga
För Kung och Fosterland. Ja! Tacksamhetens röst
Skal aldrig plånas ut ur wåra Swenska bröst.
Då dessa Hjeltar så wårt Rikets gräns förswara,
Hwad? bör det då ej wår förnämsta omsorg wara,
At här wid deras hem ej tröttna hålla Wackt?
Nej, skyldigheten har oß detta wist pålagt.
Det är den enda tjenst Kung GUSTAF wil begära
Utaf Sitt Borgerskap. — Hwem skull' ej för en Ära
Anse at tjena Dig Du Swerjes Hulda Far,
Som för wårt Sanna wål all möda ospard har!
Nej, jag i döden skal en redlig Swensk Man wara.
Jag offra wil wit lif — Jag fruktar ingen fara.
Om Fiendernas Hår, här skulle wisa sig,
Så är jag städs beredd at wåga alt för Dig!
Et sådant tänkesätt skal altid hos mig råda,
Tils jag i dödens famn får Ewigheten skåda;
Ja! detta mitt beslut jag aldrig rygga skal,
Om tusend' dödars hot bebådade mitt fall.
Nej! lått ej någon ting oß kunna så förwilla,
At wi i onskans djup wår dyra plickt förspilla,
Emot en Nådig Kung, En Älskad Fosterbygd,
Så kan i wåra hus wi lefwa sält och trygd.
Ja! Sänd Du Allmagts Gud en stråle från Dit öga
Ner til et syndigt Folk — skänk Nåd ifrån det Höga!
Förstör wår owåns Mackt! — Gif Frid i Swea Land! —
Bortdrif från wåra bröst all Twedrägt med Din hand!
I det ingångna År? Du täckteß och bewara

Wårt

Wårt Dyra Kunga Hus, och Fosterland från Fara,
Wälsigna wåra Fält! Gif Bröd på wåra Bord! —
Ja! haf en nådig wård, om Din dyrköpta Jord!!!
Wid detta tänkesätt jag altid skall förblifwa
Så länge Himlens Gud mig nåd därtil wil gifwa!
Låt oß som Swenske Män på et rätt wärdigt sätt,
Älska wår Gud och Kung. — Och göra hwar man rätt.

books2ebooks.eu

www.books2ebooks.eu

e-böcker från ditt bibliotek av

eBooks on Demand

digitaliserad av

Kungliga Biblioteket

National Library of Sweden